

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 16.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392864352/facsimile.pdf> (tilgået 10. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

— — — —
Om Eftermiddagen gik Moder og Søster gærne ud at spadsere med Tue, stundom op i Byen for at købe ind i de skumle Butikker, men oftest ud på Landet, og det holdt han meget mere af.

Der var så mange Ture at gå — ad Stierne ud langs Fjorden, hvor store, gule Sivskove stod og hviskede om Hav-Farter og Eventyr til Søs, eller ad Landevejene, der nede fra Byen i langsomme Snoninger bar op over Bankerne og løb hen langs Højdeskovenes Bryn og videre ud over de flade Marker. Heroppe var så frit til alle Sider, så ensomt og friskt. Blæsten summrede og sang om Ørene, og Tue travede travlt mellem Moder og Søster, mens hans Hjælte bankede af Glæde. Til sidst kom de gærne til en eller anden sammentømret Bæk, som stod højt og ene, og hvor fra de kunde se ned over Markerne, Skovene og Hegnene til Byen dybest nede ved Fjorden, med de røde Tage og det ranke Kirkespir. Og ovre bag Byen stod atter Banker, hvor andre Poppelandeveje krøb op over nøgne Marker, som Kålorme, forbi hvide Gårde og ind i Smålunde. Bagerst steg høje Skovtinder mod Himlen. Men bag ved Byen lå der flade Enge mellem tvende blänende Højderækker og glimtede med en Å.

Gik de rigtig langt kunde de komme ud til en Bæk, som de selv havde lavet, og som stod på en stejl Skrænt lige over Fjorden. Derfra så de ud til Havets Sølvstribe langt borte bag svømmende Øer og Næs.

Kun meget sjælden mødte de et Menneske på disse Ture gennem det ensomme Land — en langstøvet Skovhugger eller en vadmelshå Bonde, som skulde ned til Købstaden.

Én mødte de dog altid: en høj, mager Mand med skægløst, gult Ansigt og sorte Øjne, der stirrede så